

РЕШЕНИЕ

№ 125

гр. Варна , 18.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ в публично заседание на шестнадесети декември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов
Членове: Петя И. Петрова
Мария К. Маринова

Секретар: Виолета Т. Неделчева

като разгледа докладваното от Милен П. Славов Въззивно гражданско дело № 20203000500329 по описа за 2020 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по въззивна жалба, подадена от Р. С. П. и К. Х. К. /подписана лично от тях, макар и в заглавната ☐ част да е посочено, че се подава чрез общия им процесуален представител адв. Галя Петрова от АК-Варна/, насочена срещу решение № 349/04.03.20г. по гр.д. № 1728/18г. на ОС-Варна, с което е обявена за недействителна по отношение на Х.К.К. /в бащиното име на лицето е допусната грешка, тъй като същото е К./ правна сделка – дарение на недвижим имот с идентификатор 10135.2564.233.1.1 /в решението е допусната грешка, тъй като действителният идентификатор е 10135.2564.223.1.1/, представляващ ЖИЛИЩЕ със застроена площ 101.25 кв.м., състоящо се от втори етаж със застроена площ от 73.90 кв.м. и тавански етаж, състоящ се от 21.10 кв.м. , заедно със съответните ид. части от общите части на сградата и от правото на строеж върху ПИ с идентификатор 10135.2564.233 /в решението е допусната грешка, тъй като действителният идентификатор е 10135.2564.223/ по КК и КР на гр. Варна и с административен адрес – гр. Варна, местност „Траката“, ул. „8-ма“, № 66 А, ЗАПАДЕН ГАРАЖ с площ от 19.70 кв.м. с идентификатор 10135.2564.233.2.1 /в решението е допусната грешка, тъй като действителният идентификатор е 10135.2564.223.2.1/ и ½ ид. част от ПИ с идентификатор 10135.2564.233 /в решението е допусната грешка, тъй като действителният идентификатор е 10135.2564.223/ с площ от 1000 кв.м. по документ за собственост, а по скица с площ от 1081 кв.м., със стар идентификатор 1439а, при граници: имоти с

идентификатори 10135.2564.1176, 10135.2564.221, 0135.2564.222, 10135.2564.224, 10135.2564.1265, 10135.2564.1488, 10135.2564.225, **обективизирана в нот. акт № 19, том II, рег. № 2877, дело 173 от 25.08.2017 г., вписан в СВ с вх. рег. № 23008 от 25.08.2017 г. с акт № 10, том LV, дело 11761/2017г. на АВ-Варна, сключена между Р. С. П., в качеството на дарител и сина □ К. Х. К., в качеството на надарен, по иска на Х.К. К. /в бащиното име на лицето е допусната грешка, тъй като същото е К./ **против Р. С. П. и К. Х. К., на основание чл. 135 от ЗЗД; и ответниците са осъдени да заплатят на ищеца сумата от 4440.15 лева, представляващи направените по делото разноски, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.** В жалбата се сочи, че решението е неправилно, незаконосъобразно и постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, както и немотивирано. Счита се, че в решението липсват съображения по основното релевирано от ответниците перемпторно възражение – за недопустимостта на иск по чл. 135 от ЗЗД, когато правната промяна е настъпила по силата на друг факт – по-рано вписана възбрана в полза на ищеца върху същия имот /цитирана е и съдебна практика на ВКС, в която се приема, че Павловият иск е недопустим, когато правната промяна, която се цели с предявяването му е настъпила по друга причина – поредност на вписванията в нотариалните книги или е налице по-тежък порок (прогласена нищожност на сделката по отношение на всички)/. Поради това се сочи, че предявеният по делото иск по чл. 135 от ЗЗД е недопустим и производството подлежи на прекратяване. Неправилен се счита и аргумента на съда, че качеството на длъжник и кредитор следва да се разглеждат само към датата на сключване на сделката /25.08.17г./, а не към предходен или последващ момент. Счита се, че липсва и увреждащо кредитора действие, тъй като се погасяват задълженията към ищеца по посоченото изпълнително дело, а освен това ответницата разполага и с друго имущество, което е достатъчно за удовлетворяване вземанията на ищеца. Претендира се отмяна на решението и отхвърляне на предявения иск, ведно с присъждане на разноските за двете инстанции.**

В предвидения срок не е постъпил отговор на въззивната жалба от насрещната страна Х. К. К..

Въззивната жалба е подадена в срок, от страни с правен интерес от обжалването на обжалваем първоинстанционен съдебен акт и редовност на жалбата, поради което и същата се явява допустима.

При извършената от въззивния съд служебна проверка е било установено, че в материалите по първоинстанционното дело и в тези по настоящото дело /вкл. и по в.ч.гр.д. № 240/19г. на ВАпС/ не е представено пълномощно от ищеца Х. К. К. в полза на адв. Жения М. Ананиева с правата за процесуално представителство по делото, вкл. и за подаване на исковата молба (тъй като последната е подписана от адв. Ж. Ананиева). Поради това на въззиваемия /ищец в първоинстанционното производство/ с протоколно определение от 04.11.20г. /поради липсата на доказателства за връчването на определение № 487/24.09.20г./ е указано в 1-седмичен срок от съобщението да представи доказателства за наличието на представителна власт в полза на адв. Жения Ананиева с правата да подава искова молба и да

го представлява пред първоинстанционния и въззивния съд, респ. ако не се представят такива доказателства, ищецът да потвърди в писмена форма всички извършени от негово име и без представителна власт процесуални действия до момента. Указано е на ищеца, че при неизпълнение в срок първоинстанционното решение ще бъде обезсилено, а исковото производство ще бъде прекратено като недопустимо.

Указанията са връчени на страната чрез посочения съдебен адресат в лицето на адв. Жения Ананиева на 17.11.20г. С молба, приложена към молба вх. № 4597/15.12.20г. на адв. Ж. Ананиева, Х. К. К. е направил писмено изявление, че потвърждава всички извършени действия от адв. Ж. Ананиева във връзка с подаването на искова молба, както и процесуално представителство по гр.д. № 1728/18г. на ВОС. Към тази молба е представени и заверено от адв. Ананиева копие на пълномощно /без дата/, с което Х. К. К. е упълномощил адв. Жения Манолова Ананиева и адв. Христо Светлев Якимов да го представляват и защитават във всички съдилища на територията на Република България, вкл. и с правата да подават иски молби, жалби и отговори, насрещни и касационни жалби, изявления, молби и възражения и да извършват всякакви процесуални действия с цел защита законните права и интереси на упълномощителя.

С оглед на горното следва да се приеме, че макар и извън указания от съда срок, направеното изявление и представените доказателства санират с обратна сила извършените от адв. Ананиева процесуални действия от името на Х. К. К. по първоинстанционното дело. Поради липсата на процесуални пречки и при наличието на всички абсолютни процесуални предпоставки за съществуването и упражняването на правото на иск, първоинстанционното решение, с което съдът се е произнесъл по иск по чл. 135, ал. 1 от ЗЗД се явява валидно и допустимо.

За да се произнесе по въззивната жалба съдът съобрази следното:

Първоинстанционното производство е образувано по искова молба от 23.07.18г., подадено от Х. К. К. против Р. С. П. и К. Х. К., с отправено искане да се обяви за недействителен по отношение на ищеца на сключения между ответниците договор за дарение, оформен с НА № 19, т. II, рег. № 2877, дело № 173/25.08.17г. на нотариус П. Димитрова – Варна, с който П. е дарила на К.К. самостоятелен обект с идентификатор 10135.2564.223.1.1 /в исковата молба неточно е изписано числото 233 вместо 223/, представляващ жилище на втория етаж с площ от 101.25 кв.м., състоящо се от втори етаж от 73.90 кв.м. и тавански етаж от 21.10. кв.м. от жилищната сграда, построена в поземлен имот с идентификатор 10135.2564.223 /в исковата молба неточно е посочено числото 233 вместо 223/ с адм. адрес гр. Варна, м. „Траката“, ул. „8-ма“, № 66А, както и западен гараж с площ от 19.70 кв.м. с идентификатор 10135.2564.223.2.1 /в исковата молба отново вместо 223 е записано 233/, както и ½ ид.ч. от ПИ с идентификатор 10135.2564.223, целият с площ от 1 000 кв.м. по документ за собственост. Ищецът е твърдял, че към момента на сключване на процесния договор ответницата П. е била длъжник по изп.д. № 2150/14г. по описа на ЧСИ З.

Димитров – Варна, по което взискател е ищеца. Освен това ответниците са знаели за задължението на П., а последната освен това умишлено е дарила имота с цел да се увредят интересите на ищеца в качеството му на кредитор по посоченото изпълнително дело. За последното е знаел и вторият ответник. Допълнено е, че на 08.09.17г. К.К. като ипотекарен гарант е ипотекирал дарените му втори етаж от жилищната сграда и западния гараж, обезпечавайки задължението на „Мечтатели 2013“ ООД към кредитора „Кредит Комерс“ АД по договор за с кредит № 208/26.07.16г. Сочи се, че кредиторът по този договор за кредит „Кредит Комерс“ АД се представлява от ответницата Р. П. и ипотекарният длъжник К.К. е действал под въздействието на своята майка – ответницата. Наведено е било твърдение, че в договора за кредит № 208/26.07.16г. не е имало уговорка за обезпечаване на задълженията на кредитополучателя с ипотека и поради това се счита, че договорът за учредяване на ипотека от 08.09.17г. е сключен без основание, поради което се иска да се прогласи неговата нищожност.

Отправеният до съда петитум е да се обяви сключеният договор за дарение, обективизиран в НА № 19, т. II, рег. № 2877, дело № 173/25.08.17г. на нотариус П. Димитрова – Варна по отношение на ищеца за недействителен, на осн. чл. 135 от ЗЗД.

Следва само да се отбележи, че непроизнасянето на първоинстанционния съд по иск за прогласяване на нищожността на договор за учредяване на договорна ипотека, оформен с НА № 34, т. II, рег. № 3057, дело № 180/08.09.17г. на нотариус П. Димитрова – Варна, като сключен без основание, не е било релевирано от ищеца като факт със съответно искане за допълване на решението, поради което и такъв съдебен акт не е бил произнесен, съответно този иск понастоящем не е предмет на производството по делото.

В депозираните от ответниците П. и К.К. отговори на исковата молба се счита, че предявеният конститутивен иск по чл. 135, ал. 1 от ЗЗД е недопустим, тъй като не е ясно от какво произтича вземането на ищеца, респ. какъв е неговият размер, както и поради вписана на 07.11.16г. възбрана върху имота по изп.д. № 2150/14г. на ЧСИ З. Димитров, тъй като търсената с предявения иск защита е постигната с вписване на възбраната. Евентуално се поддържа, че предявеният иск е неоснователен, тъй като процесната сделка не уврежда интересите на ищеца. В тази връзка се сочи, че ответницата в качеството си на длъжник по изп.д. № 2150/14г. на ЧСИ З. Димитров своевременно и ежесечно изплаща задълженията си и поради това предстои прекратяването на изпълнителното производство поради погасяването на дълга. Поради това ответниците претендират отхвърляне на иска като недопустим, евентуално като неоснователен, ведно с присъждане на разноските по делото.

С уточняваща молба от 26.03.19г. ищецът е посочил, че има качеството на кредитор на ответницата за вземанията си по изп.д. № 2150/14г. по описа на ЧСИ З. Димитров и ответниците към момента на сключването на процесната сделка са знаели за задължението на ответницата към ищеца именно по посоченото изпълнително дело. Поддържа се изложеното и в исковата молба, че П. умишлено е прехвърлила имотите, за да увреди

интересите на ищеца като неин кредитор, за да не може същият да се удовлетвори от тези имоти. Освен това П. е била уведомена за задълженията си по посоченото изпълнително дело към датата на сключване на процесната сделка. Поддържа се и твърдението, че и ответникът е знаел за увреждането интересите на ищеца чрез процесната сделка.

С допълнително депозиран становище ответникът К.К. е оспорил твърденията на ищеца за умишленото предприемане на действия по сключване на процесния договор с цел увреждане интересите му като кредитор. Освен това е релевирано твърдение, че ищецът е удовлетворен като кредитор към момента на депозиране на допълнителния отговор.

Съобразно релевираните от ищеца твърдения и отправения въз основа на тях петитум следва да се приеме, че е предявен иск с правна квалификация чл. 135, ал. 1 от ЗЗД.

От фактическа страна се установява следното:

Видно от изпратените на **13.12.14г.** и на **05.06.15г.** по изп.д. № 20148080402150 по описа на ЧСИ 3. Димитров покани за доброволно изпълнение до Р. С. П., че същата е поканена да заплати съответно: *по първата покана* /л. 9/ – въз основа на съдебно решение по гр.д. № 1227/14г. на ВОС в полза на Х. К. К. сумата от 8 707.18 лв., от които главница 2 246.37 лв. със законна лихва в размер на 355.26 лв. за периода от 07.06.13г.-27.12.14г., главница в размер на 127.50 лв. със законна лихва в размер на 20.16 лв. за същия период, главница в размер на 147.78 лв. със законна лихва в размер на 23.37 лв. за същия период, главница в размер на 3149.20 лв. със законна лихва в размер на 498.04 лв. за същия период, /изпълнителният лист, инкорпориращ тези вземания е на л. 7 гръб и на л. 8 от първоинстанционното дело/, както и 1250 лв. разноски по изпълнителното дело и 889.50 лв. – такси по ТТРЗЧИ, дължими към 27.12.14г. *по втората покана* /л. 8 гръб/- въз основа на съдебно решение по гр.д. № 542/14г. на ВРС в полза на Х. К. К. сумата от 12 363.79 лв., от които главница 3 162.42 лв. със законна лихва в размер на 460.35 лв. за периода от 16.01.14г.-23.06.15г., главница в размер на 4426.38 лв. със законна лихва в размер на 644.35 лв. за същия период, 2 067.25 лв. присъдени разноски /изпълнителният лист, инкорпориращ тези вземания е на л. 7 от първоинстанционното дело/, както и 300 лв. разноски по изпълнителното дело и 1302.04 лв. – такси по ТТРЗЧИ, дължими към 23.06.15г. Във втората покана е посочен и дълг на длъжницата в полза на ТД на НАП-Варна в размер на 35.22 лв. въз основа на удостоверение от 24.04.15г.

Видно от изготвеното на 07.11.16г. писмо /л. 11/ от ЧСИ по посоченото изпълнително дело, че е отправено искане до СВ-Варна за вписване на възбрана върху собствените на длъжницата Р. С. П. имоти, а именно: ½ ид.ч. от дворно място в гр. Варна, м. „Траката“, ул. „8“, № 66а, съставляващо УПИ VIII-1439а, кв. 18 по плана на гр. Варна, вилна зона, имот с идентификатор № 10135.2564.223 по КККР на гр. Варна, върху ½ ид.ч. от вилна сграда на 2 етажа с подпокривно пространство и маза, построена в посочения поземлен имот, с идентификатор № 10135.2564.223.1 по КККР на гр. Варна, както и върху ½ ид.ч. от изградения в дворното място гараж със застроена площ от 48.05 кв.м., № 10135.2564.223.2

по КККР на гр. Варна.

Вписването на възбраната върху посочените имоти в СВ-Варна е извършено на **11.11.16г.** с акт том 9, акт № 148, с № от вх. рег. 28973 и от двойно вх. рег. № 28697 – съобразно справката, издадена от СВ-Варна, приета като доказателство по въззивното дело – л. 37-45.

Видно от приложения на л. 109 от първоинстанционното дело изпълнителен лист от 30.11.17г., издаден по гр.д. № 8180/08г. на ВРС и въз основа на влязлото в сила **на 22.12.16г.** решение по в.гр.д. № 1053/15г. на ВОС, че в дял на Р.Ст. П. е поставен дял II по инвестиционния проект на вещото лице по делбеното производство, съставляващо жилището от жилищната сграда, разположено на втори етаж, с площ от 73.9 кв.м., тавански етаж с площ от 21.1 кв.м. и западния гараж с площ от 19.7 кв.м., заедно с ½ ид.ч. от дворното място, в което посочените обекти са построени, находящо се в гр. Варна, м. „Траката“, ул. „8“, № 124 /по нотариален акт № 66а/, представляващо имот с идентификатор № 10135.2564.223.

Видно от НА № 19, т. II, рег. № 2877, дело № 173/**25.08.17г.** на нотариус П. Димитрова, рег. № 332 на НК с район на действие – района на РС-Варна, че Р. С. П. е дарила на сина си К. Х. К. придобитите чрез делба и посочени по-горе недвижими имоти: САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ с идентификатор 10135.2564.223.1.1, представляващ ЖИЛИЩЕ със застроена площ 101.25 кв.м., състоящо се от втори етаж със застроена площ от 73.90 кв.м. и тавански етаж, състоящ се от 21.10 кв.м. , заедно със съответните ид. части от общите части на сградата и от правото на строеж върху ПИ с идентификатор 10135.2564.223 по КК и КР на гр. Варна и с административен адрес – гр. Варна, местност „Траката“, ул. „8-ма“, № 66 А, ЗАПАДЕН ГАРАЖ с площ от 19.70 кв.м. с идентификатор 10135.2564.223.2.1 и само ½ ид. част от ПИ с идентификатор 10135.2564.223 с площ от 1000 кв.м. по документ за собственост, а по скица с площ от 1081 кв.м., със стар идентификатор 1439а, при граници: имоти с идентификатори 10135.2564.1176, 10135.2564.221, 10135.2564.222, 10135.2564.224, 10135.2564.1265, 10135.2564.1488, 10135.2564.225.

С НА № 34, т. II, рег. № 3057, дело № 180/08.09.17г. на нотариус П. Димитрова – Варна е оформен договор за учредяване на договорна ипотека, по силата на който за обезпечаване на коя да е част от вземането на кредитора „Кредит Комерс“ АД, представлявано от пълномощника си Р. Ст. П., произтичащо от договор за кредит № 208/26.07.16г. и анекс № 1/07.09.17г., сключен с кредитополучателя „Мечтатели 2013“ ООД, К. Х. К. е учредил в полза на кредитора ипотека върху САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ с идентификатор 10135.2564.223.1.1 и ЗАПАДЕН ГАРАЖ с идентификатор 10135.2564.223.2.1 по КККР на гр. Варна /л. 17-18/.

Съобразно първоначалното и допълнителното заключение на СИЕ, изслушани пред първоинстанционния съд се установява, че по изп.д. № 20148080402150 на ЧСИ 3.

Димитров към 25.08.17г. освен по цитираните по-горе два изпълнителни листа от 03.11.14г. /послужил като основание за образуване на изпълнителното дело против Р. П./ и от 03.06.15г., длъжницата е имала парични задължения към вискателя и въз основа на допълнително представени от последния по изпълнителното дело *изпълнителни листи – от 25.04.17г. по в.гр.д. № 137/17г. на ВОС, от 09.05.17г., издаден по в.гр.д. № 1053/15г. на ВОС, както и въз основа на удостоверение по чл. 456 от ГПК с изх. № 13551/12.05.17г., издадено по изп.д. № 20158080401691 по описа на ЧСИ З. Димитров, което е било образувано от вискателя Х.К. К. против Р. П. въз основа на изпълнителен лист от 19.10.15г. по гр.д. № 8168/13г. на ВРС. Общото задължение на П. по изп.д. № 20148080402150 на ЧСИ З. Димитров към 25.08.17г. възлизало на 50 422.27 лв., от които 24 947.29 лв. главница, 7 882.62 лв. лихви, 7 282.99 лв. неолихвяеми вземания, 4 211.47 лв. разноски по съдебните дела, 1000 лв. разноски по изп. дело и 5 097.90 лв. – такси по ТТРЗЧСИ.*

Според първоначалното заключение на експерта, въз основа на изпълнителен лист от 30.07.18г. по гр.д. № 8180/08г. на ВРС и по молба на Р. П. е било образувано против длъжника Х. К. изп.д. № 20188080400550 по описа на ЧСИ З. Димитров за събиране на сумата от 9 992.80 лв., дължими към 24.09.18г. На 10.09.18г. със запорно съобщение по това дело е наложен запор върху всички вземания на длъжника К. които той има по изп.д. № 20148080402150 на ЧСИ З. Димитров. И обратно – със запорно съобщение от 09.10.18г. по изп.д. № 20148080402150 на ЧСИ З. Димитров е наложен запор върху вземанията на длъжника П., които тя има по изп.д. № 20188080400550 по описа на ЧСИ З. Димитров. Вещото лице е посочило, че П. е погасявала паричните си задължения по изп.д. № 20148080402150 на ЧСИ З. Димитров чрез извършването на парични вноски, както и чрез запора на вземането по изп.д. № 20188080400550 по описа на ЧСИ З. Димитров – отговора на въпрос № 5 от първоначалното заключение. В първоначалното заключение е посочено, че дългът на П. към Х.К. към 16.10.19г. е възлизал на 9 132.51 лв. главница и 1620.34 лв. такси по ТТРЗЧСИ.

След изслушване заключенията на СИЕ пред първоинстанционния съд, ищецът с молба от 23.01.20г. е заявил, че е без значение извършеното цялостно погасяване на дълга към посочената дата, тъй като се твърди, че освен сумите по изпълнителното дело при ЧСИ З. Димитров, ответницата има и други задължения към ищеца.

Видно от приетото като доказателство пред въззивната инстанция разпореждане от 15.01.20г., издадено от М. Ж. като помощник ЧСИ на ЧСИ З. Димитров, че на осн. чл. 433, ал. 2 от ГПК е приключено изп.д. № 20148080402150 поради изпълнение на задължението и заплащане на разноските от длъжника. От отбелязването върху акта е видно, че същият е влязъл в сила на 25.02.20г. /л. 36/.

Въз основа на горните факти се налагат следните правни изводи:

Съобразно приетото в цитираното от ответниците Решение № 312/28.10.14г. по гр.д.

№ 2800/14г. на ВКС, IV г.о., предявяване на иск по чл.135 ЗЗД за прогласяване относителна недействителност на сделка с недвижим имот от увреден кредитор след вписана възбрана върху този имот от същия кредитор е недопустим, тъй като не е налице правен интерес от търсената с иска защита, която е постигната с вписаната възбрана. Това е така, защото всякакви разпореждания на длъжника с имота са недействителни след като възбраната е вписана, като е без значение дали третото лице е знаело за възбраната или не е знаело, без значение дали е придобило възбранения имот от длъжника възмездно или безвъзмездно или дали е получило владение на имота. Освен това с вписването на възбраната се придава публичност на вземанията на кредитора към длъжника. Съгласно чл. 401 ГПК наложената за обезпечение на иска възбрана произвежда действието, предвидено в чл. 451 – 453 ГПК като извършените от длъжника разпореждания с възбранения имот са недействителни спрямо вискателя; на последния не могат да бъдат противопоставени прехвърлянето и учредяването на вещни права, както и решения по иски молби, които не са били вписани преди възбраната. Идентичен е и правният ефект от иска по чл.135 ЗЗД - да се осигури противопоставимост при конкуренция на права от същия праводател, тъй като придобитите от трети лица вещни права не могат да бъдат противопоставени на ищеца-кредитор.

Поради изложеното, следва да се приеме, че предявеният по настоящото дело конститутивен иск по чл. 135, ал. 1 от ЗЗД се явява недопустим поради липсата на правен интерес, **в частта му**, имаща за предмет искането за обявяване по отношение на ищеца на недействителността на процесната сделка от 25.08.17г., с която ответницата е дарила на сина с и **възбранените на 11.11.16г. по ½ идеални части:** от САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ с идентификатор 10135.2564.223.1.1, представляващ ЖИЛИЩЕ със застроена площ 101.25 кв.м., състоящо се от втори етаж със застроена площ от 73.90 кв.м. и тавански етаж, състоящ се от 21.10 кв.м. , заедно със съответните ид. части от общите части на сградата и от правото на строеж върху ПИ с идентификатор 10135.2564.223 по КК и КР на гр. Варна; от ЗАПАДЕН ГАРАЖ с площ от 19.70 кв.м. с идентификатор 10135.2564.223.2.1 и от ПИ с идентификатор 10135.2564.223 /като се приеме, че именно възбранената ½ ид.ч. от поземления имот като припадаща □ се като квота в съсобствеността, е поставена в дял на П. при делбата/.

Първоинстанционното решение, с която е разгледана недопустимата част от иска, следва да се обезсили и исковото производство в тази му част да се прекрати като недопустимо.

В останалата му част искът се явява допустим, но неоснователен по следните съображения:

Както е прието в мотивите по т. 2 от ТР № 2/09.07.19г. по т.д. № 2/17г. на ОСГТК на ВКС, по принцип правото на кредитора да иска обявяване за недействителни спрямо него на увреждащите го актове на длъжника по реда на чл. 135 от ЗЗД е предпоставено от наличие на действително вземане. Това вземане може да не е изискуемо или ликвидно; не е

необходимо и предварително да бъде установено с влязло в сила решение. Достатъчно е при разглеждането на този иск вземането да съществува и да произтича от твърдените от ищеца факти - предмет на делото по чл. 135 ЗЗД не е самото вземане на кредитора, а потестативното му право да обяви за недействителна по отношение на себе си сделка или друго действие, с които длъжникът го уврежда (правоотношението, легитимиращо ищеца като кредитор, става предмет на делото единствено когато Павловият иск е обективно съединен с иск за вземането)/. Съдът може да приеме обратното само ако вземането е отречено със сила на пресъдено нещо. Признаването или отричането на вземането ще рефлектира върху преценката дали ищецът действително има качество на кредитор с права по чл. 135 ЗЗД, респективно върху основателността на предявения иск. Наличието на действително вземане на кредитора е материалноправна предпоставка за уважаването на Павловия иск.

По настоящото дело се установи, че паричните вземания, с които ищецът се легитимира като кредитор на ответницата, предявявайки иска по чл. 135, ал. 1 от ЗЗД, а именно паричните вземания, за чието принудително събиране е било образувано изп.д. № 20148080402150 на ЧСИ З. Димитров, са погасени /така от разпореждането на ЧСИ по посоченото дело, което е влязло в сила на 25.02.20г., както и от изявлението на ищеца с молбата от 23.01.20г., че е налице цялостно погасяване на дълга към днешна дата, което счита, че е без значение (което изявление има характера на признание на този факт)/. Поради това следва да се приеме, че ищецът не се явява кредитор на ответницата за релевираните по настоящото дело вземания, чийто права да са накърнени чрез сключването на процесната безвъзмездна разпоредителна сделка. Дали съществуват други вземания на кредитора против ответницата, е ирелевантно за предмета на настоящото дело, тъй като такива не са обосנוвали предявяването на настоящия конститутивен иск.

От друга страна, съдът следва да вземе предвид всички настъпили след предявяването на иска факти, които са от значение за спорното право – чл. 235, ал. 3 от ГПК. Такъв правно-релевантен факт за уважаване на иска по чл. 135 от ЗЗД се явява именно наличието на действително вземане на ищеца, което му дава качеството на кредитор. Поради това е неоснователна тезата на ищеца, че е от значение качеството му на кредитор единствено към момента на сключване на процесната сделка.

Поради горното искът в допустимата му част се явява неоснователен и първоинстанционното решение в тази му част следва да се отмени, а искът в тази му част - да се отхвърли.

На осн. чл. 78, ал. 3 и ал. 4 от ГПК в полза на ответниците следва да се присъдят направените пред първата инстанция разноски, възлизащи в размер съответно на 3 700лв. в полза на Р. П. /3 500 лв. адвокатско възнаграждение и 200 лв. депозит за вещо лице/ и в размер на 3 300 лв. в полза на К. К. /3 000 лв. адвокатско възнаграждение и 300 лв. депозит за вещо лице/. Направеното от насрещната страна възражение за прекомерност на

адвокатските възнаграждения, заплатени от всеки от ответниците, е неоснователно, имайки предвид, че същите не надвишават минимално определеното съобразно чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 на ВАС минимално възнаграждение при интерес от 100 000 лв. до 1 000 000 лв. /в случая данъчната оценка на прехвърления с процесната сделка имот възлиза на 114 105.90 лв./ е 3530 лв. + 2% върху горницата над 100 000 лв.

На осн. чл. 78, ал. 1 и ал. 4 от ГПК от ГПК в полза на въззивниците следва да се присъдят и направените пред въззивната инстанция разноси – сумата в размер на 2 230 лв. в полза на Р. П. /530 лв. ДТ и 1 700 лв. адвокатско възнаграждение/ и сумата в размер на 1 500 лв. в полза на К. К., представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 349/04.03.20г., постановено по гр.д. № 1728/18г. на Окръжен съд-Варна, **В ЧАСТТА МУ**, с която е обявена за недействителна по отношение на Х.К.К. /в бащиното име на лицето е допусната грешка, тъй като същото е К./, ЕГН ***** от гр. Варна, правна сделка – дарение, само за частите му, имащи за предмет правото на собственост върху: $\frac{1}{2}$ /една втора/ идеална част от недвижим имот с идентификатор 10135.2564.233.1.1 /в решението е допусната грешка, тъй като действителният идентификатор е 10135.2564.223.1.1/, представляващ ЖИЛИЩЕ със застроена площ 101.25 кв.м., състоящо се от втори етаж със застроена площ от 73.90 кв.м. и тавански етаж, състоящ се от 21.10 кв.м. , заедно със съответните ид. части от общите части на сградата и от правото на строеж върху ПИ с идентификатор 10135.2564.233 /в решението е допусната грешка, тъй като действителният идентификатор е 10135.2564.223/ по КК и КР на гр. Варна и с административен адрес – гр. Варна, местност „Траката“, ул. „8-ма“, № 66 А; $\frac{1}{2}$ /една втора/ идеална част от ЗАПАДЕН ГАРАЖ с площ от 19.70 кв.м. с идентификатор 10135.2564.233.2.1 /в решението е допусната грешка, тъй като действителният идентификатор е 10135.2564.223.2.1/ и върху $\frac{1}{2}$ /една втора/ идеална част от ПИ с идентификатор 10135.2564.233 /в решението е допусната грешка, тъй като действителният идентификатор е 10135.2564.223/ с площ от 1000 кв.м. по документ за собственост, а по скица с площ от 1081 кв.м., със стар идентификатор 1439а, при граници: имоти с идентификатори 10135.2564.1176, 10135.2564.221, 10135.2564.222, 10135.2564.224, 10135.2564.1265, 10135.2564.1488, 10135.2564.225, **обективизирана в нот. акт № 19, том II, рег. № 2877, дело 173 от 25.08.2017 г., вписан в СВ с вх. рег. № 23008 от 25.08.2017 г. с акт № 10, том LV, дело 11761/2017г. на АВ-Варна, сключена между Р. С. П., ЕГН ***** от гр. Варна, в качеството на дарител и сина □ К. Х. К., ЕГН ***** от гр. Варна, в качеството на надарен, по иска на Х.К.К. /в бащиното име на лицето е допусната грешка, тъй като същото е К./, ЕГН ***** от гр. Варна **против** Р. С. П., ЕГН ***** от гр. Варна и К. Х. К., ЕГН ***** от гр. Варна, **на основание чл. 135 от****

ЗЗД, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПРЕКРАТЯВА като недопустимо исковото производство, образувано по предявления от Х. К. К., ЕГН ***** от гр. Варна **против** Р. С. П., ЕГН ***** от гр. Варна и К. Х. К., ЕГН ***** от гр. Варна, иск за обявяване за недействителен по отношение на ищеца на сключения между ответниците договор за дарение, обективиран в нот. акт № 19, том II, рег. № 2877, дело 173 от 25.08.2017г. на нотариус П. Димитрова, рег.- № 332 на НК, район на действие – района на РС-Варна, вписан в СВ с вх. рег. № 23008 от 25.08.2017 г. с акт № 10, том LV, дело 11761/2017г. на АВ-Варна, само за частите му, имащи за предмет правото на собственост върху: ½ /една втора/ идеална част от недвижим имот с идентификатор 10135.2564.223.1.1, представляващ ЖИЛИЩЕ със застроена площ 101.25 кв.м., състоящо се от втори етаж със застроена площ от 73.90 кв.м. и тавански етаж, състоящ се от 21.10 кв.м. , заедно със съответните ид. части от общите части на сградата и от правото на строеж върху ПИ с идентификатор 10135.2564.223 по КК и КР на гр. Варна и с административен адрес – гр. Варна, местност „Траката“, ул. „8-ма“, № 66 А; ½ /една втора/ идеална част от ЗАПАДЕН ГАРАЖ с площ от 19.70 кв.м. с идентификатор 10135.2564.223.2.1 и върху ½ /една втора/ идеална част от ПИ с идентификатор 10135.2564.223 с площ от 1000 кв.м. по документ за собственост, а по скица с площ от 1081 кв.м., със стар идентификатор 1439а, при граници: имоти с идентификатори 10135.2564.1176, 10135.2564.221, 10135.2564.222, 10135.2564.224, 10135.2564.1265, 10135.2564.1488, 10135.2564.225 по КККР на гр. Варна, на основание чл. 135, ал. 1 от ЗЗД.

ОТМЕНЯ решение № 349/04.03.20г., постановено по гр.д. № 1728/18г. на Окръжен съд-Варна, **В ЧАСТТА МУ**, с която е обявена за недействителна по отношение на Х.К.К. /в бащиното име на лицето е допусната грешка, тъй като същото е К./, ЕГН ***** от гр. Варна, правна сделка – дарение, само за частите му, имащи за предмет правото на собственост върху ОСТАНАЛИТЕ: ½ /една втора/ идеална част от недвижим имот с идентификатор 10135.2564.233.1.1 /в решението е допусната грешка, тъй като действителният идентификатор е 10135.2564.223.1.1/, представляващ ЖИЛИЩЕ със застроена площ 101.25 кв.м., състоящо се от втори етаж със застроена площ от 73.90 кв.м. и тавански етаж, състоящ се от 21.10 кв.м. , заедно със съответните ид. части от общите части на сградата и от правото на строеж върху ПИ с идентификатор 10135.2564.233 /в решението е допусната грешка, тъй като действителният идентификатор е 10135.2564.223/ по КК и КР на гр. Варна и с административен адрес – гр. Варна, местност „Траката“, ул. „8-ма“, № 66 А; и ½ /една втора/ идеална част от ЗАПАДЕН ГАРАЖ с площ от 19.70 кв.м. с идентификатор 10135.2564.233.2.1 /в решението е допусната грешка, тъй като действителният идентификатор е 10135.2564.223.2.1/ **обективирана в нот. акт № 19, том II, рег. № 2877, дело 173 от 25.08.2017 г., вписан в СВ с вх. рег. № 23008 от 25.08.2017 г. с акт № 10, том LV, дело 11761/2017г. на АВ-Варна, сключена между Р. С. П., ЕГН ***** от гр. Варна, в качеството на дарител и сина □ К. Х. К., ЕГН ***** от гр. Варна, в качеството на надарен, по иска на Х.К.К. /в бащиното име на лицето е допусната грешка, тъй като същото е К./, ЕГН ***** от гр. Варна **против** Р. С. П., ЕГН ***** от гр. Варна и**

К. Х. К., ЕГН ***** от гр. Варна, на основание чл. 135 от ЗЗД, и ответниците са осъдени да заплатят на ищеца сумата от 4440.15лв. на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК, **И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявения от Х. К. К., ЕГН ***** от гр. Варна **против** Р. С. П., ЕГН ***** от гр. Варна и К. Х. К., ЕГН ***** от гр. Варна, иск за обявяване за недействителен по отношение на ищеца на сключения между ответниците договор за дарение, обективиран в нот. акт № 19, том II, рег. № 2877, дело 173 от 25.08.2017г. на нотариус П. Димитрова, рег. № 332 на НК, район на действие – района на РС-Варна, вписан в СВ с вх. рег. № 23008 от 25.08.2017 г. с акт № 10, том LV, дело 11761/2017г. на АВ-Варна, само за частите му, имащи за предмет правото на собственост върху ОСТАНАЛИТЕ: ½ /една втора/ идеална част от недвижим имот с идентификатор 10135.2564.223.1.1, представляващ ЖИЛИЩЕ със застроена площ 101.25 кв.м., състоящо се от втори етаж със застроена площ от 73.90 кв.м. и тавански етаж, състоящ се от 21.10 кв.м. , заедно със съответните ид. части от общите части на сградата и от правото на строеж върху ПИ с идентификатор 10135.2564.223 по КК и КР на гр. Варна и с административен адрес – гр. Варна, местност „Траката“, ул. „8-ма“, № 66 А; ½ /една втора/ идеална част от ЗАПАДЕН ГАРАЖ с площ от 19.70 кв.м. с идентификатор 10135.2564.223.2.1, на осн. чл. 135, ал. 1 от ЗЗД.

ОСЪЖДА Х. К. К., ЕГН ***** от гр. Варна да заплати на Р. С. П., ЕГН ***** от гр. Варна сумата в размер на 3 700 /три хиляди и седемстотин лева/ лв., представляващи разноски за първата инстанция и сумата в размер на 2 230 /две хиляди двеста и тридесет/ лв., представляващи разноски за въззивната инстанция.

ОСЪЖДА Х. К. К., ЕГН ***** от гр. Варна да заплати на К. Х. К., ЕГН ***** от гр. Варна сумата в размер на 3 300 /три хиляди и триста лева/ лв., представляващи разноски за първата инстанция и сумата в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лв., представляващи разноски за въззивната инстанция.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от съобщението до страните /чрез процесуалните им представители/ при наличието на предпоставките за допускане на касационното обжалване съобразно чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____